

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

PROGRAM NAUKI

(TYMCZASOWY)

W PAŃSTWOWYM LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM
Z POLSKIM JĘZYKIEM NAUCZANIA

PRZYSPOBIENIE WOJSKOWE

1937

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO
KSIĄŻEK SZKOLNYCH WE LWOWIE

-50

2378

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

PROGRAM NAUKI

(TYMCZASOWY)

W PAŃSTWOWYM LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM
Z POLSKIM JĘZYKIEM NAUCZANIA

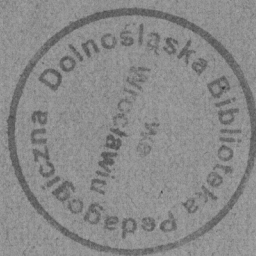
PRZYSPOSOBIENIE WOJSKOWE

1937

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO
KSIĄŻEK SZKOLNYCH WE LWOWIE

131794

Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna
we Wrocławiu

WRO0073823

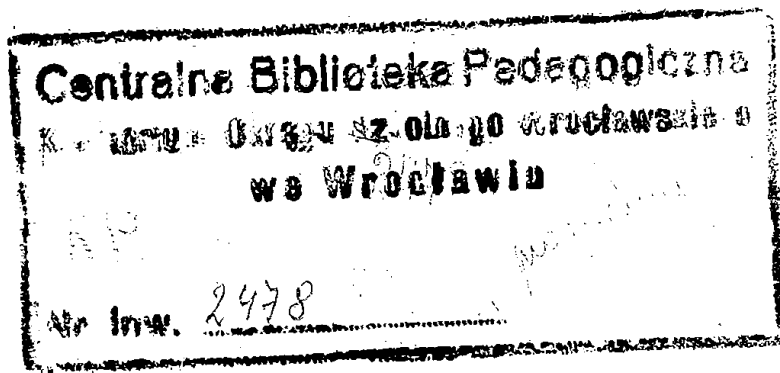
Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna
we Wrocławiu

WRO0073823

ODBITO W DRUKARNI
B. POŁONIECKIEGO WE LWOWIE

PRZYSPOSOBIENIE WOJSKOWE

*Wydział humanistyczny, klasyczny, matematyczno-
fizyczny i przyrodniczy*

MŁODZIEŻ MĘSKA *

CELE NAUCZANIA

1. Wyrabianie podstawowych cnót żołnierskich.
2. Utrwalanie nabytych wiadomości z zakresu obrony kraju i praktyczne ich stosowanie.
3. Ćwiczenie sprawności wojskowej w zakresie służby szeregowego.

KLASA I

(2 godziny tygodniowo)

I. Strzelectwo. Dział ten, jako ciąg dalszy nabytej w gimnazjum sprawności, obejmuje doskonalenie się w strzelectwie: opanowanie znajomości karabinka sportowego, karabinu wojskowego i granatu

* U w a g a: 1. Odnośne zarządzenie o obowiązkowym p. w. w gimnazjach i liceach oraz regulamin hufców szkolnych wyjdą osobno. 2. Przewiduje się kurs wstępny p. w. w klasie IV gimn. i równorzędnych według dostosowanego programu, pozostawiając w roku najbliższym przejściowo istniejącą obecnie organizację.

ręcznego; pogłębianie techniki dawania strzału; strzelanie z karabinku sportowego, z karabinu wojskowego i rzucanie granatem ręcznym; znajomość ręcznego karabinu maszynowego oraz strzelanie.

II. **W a l k a.** Dział ten obejmuje pogłębienie umiejętności zachowania się w polu oraz praktycznego jej zastosowania w ćwiczeniach.

a) Gry polowe: ćwiczenia na stole plastycznym jako przygotowanie do gier polowych i ćwiczeń bojowych; ćwiczenia z terenoznawstwa rozwijające orientację w terenie przy pomocy mapy i busoli (w tym kilka ćwiczeń nocnych *), czytanie form terenu i sytuacji z mapy, oraz zrozumienie ich z punktu widzenia zadań wojskowych; sporządzanie szkiców topograficznych i perspektywicznych; ćwiczenia obserwacji, wykrywanie celów, również zamaskowanych, oraz określanie ich położenia; ocena odległości; wykonywanie zadań (także w nocy) z zakresu patrolowania i ubezpieczenia w zespołach nie większych niż drużyna, posługując się meldunkiem ze szkicem, łącznością przez gońców i sygnalizacją optyczną.

b) Ćwiczenia bojowe (także nocą): zajmowanie stanowiska ogniowego i prowadzenie ognia; szkolenie patrolowca; zachowanie się w natarciu i obronie; ubezpieczenie w marszu i na postoju (szperacz i czujka); maskowanie przy użyciu łopatk, stosowanie obrony przeciwlotniczej biernej, oraz obrony przeciwgazowej indywidualnej.

* Poza obozom około 5 ćwiczeń nocnych w każdym roku.

III. **S ł u ż b a:** obowiązki żołnierza (cechy i cnoty żołnierskie); musztra zwarta zespołu bez broni i z bronią, do drużyny włącznie; musztra luźna w zakresie drużyny; służba wartownika; ogólne wiadomości o organizacji sił zbrojnych i ochronie tajemnic wojskowych; służba porządkowa w zakresie regulaminu hufców szkolnych; obozownictwo obejmujące urządzenie, roboty, życie i tok służby w obozie.

KLASA II

(2 godziny tygodniowo)

I. **S t r z e l e c t w o:** pogłębianie techniki i sprawności strzeleckiej, strzelanie z karabinku sportowego, karabinu wojskowego i rzucanie granatem; znajomość ciężkich karabinów maszynowych i strzelanie z nich.

II. **W a l k a.** Dział ten obejmuje utrwalanie cech polowych i nabytych umiejętności przez ćwiczenie w zespołach do drużyny włącznie.

a) Gry polowe: ćwiczenia na stole plastycznym jako przygotowanie do ćwiczeń bojowych; ćwiczenia z terenoznawstwa, mające na celu zrozumienie przydatności terenu i jego pokrycia dla obserwacji, ognia i ruchu, oraz ich wpływu przy wykonaniu zadań bojowych; dalsze ćwiczenia z obserwacji oraz stawianie na ich podstawie wniosków odnośnie zadań bojowych; rozpoznanie i ubezpieczenie w ramach nieprzekraczających drużyny (również nocą); wykorzystanie terenu, maskowanie obrony przeciwlotniczej biernej i służba łączności. W grach tych należy wyrabiać cechy dobrego patrolowca oraz dowódcy zespołu.

b) Ćwiczenia bojowe (także nocne) w zespole nie przekraczającym drużyny: rozpoznanie i ubezpieczenie; zachowanie się w natarciu i w obronie.

III. S ł u ż b a (charakter żołnierza): musztra zwartha plutonu; musztra luźna w zespole do drużyny włącznie; służba wartownicza i inspekcyjna; organizacja sił zbrojnych oraz ochrona tajemnic wojskowych; służba wewnętrzna oraz wykonywanie i przestrzeganie regulaminu hufców szkolnych przez pełnienie obowiązków funkcyjnych oraz dowódcy zespołu wewnątrz drużyny.

UWAGI

1. Hufiec szkolny stanowi zarazem stałe pogotowie obrony przeciwlotniczej i gazowej według specjalnych instrukcji.

2. Praca hufców szkolnych musi być w zakresie zagadnień obrony kraju programowo i metodycznie związana z innymi przedmiotami tak, by oba te działy tworzyły całość i ciągłość nauczania poprzez całą szkołę.

3. W całokształcie pracy hufców szkolnych poza dwoma godzinami normalnymi tygodniowo, obowiązują: a) cztery półdniowe ćwiczenia w każdym roku i w każdej klasie; b) obóz (trzy do czterech tygodni) w czasie wakacji między pierwszą a drugą klasą.

4. Odnośnie organizacji hufców szkolnych przewiduje się jednego z nauczycieli szkoły, oficera rezerwy, jako komendanta oraz współpracę innych instrukto-

rów wojskowych; obozy organizują władze wojskowe przysposobienia wojskowego w uzgodnieniu z władzami szkolnymi.

Program powyższy jest ogólny i orientacyjny; szczegółowe programy będą aktualizowane co roku.

5. Przepisowanie sportowe (gry i zabawy) tak pod względem organizacyjnym jak i programowym zostają podporządkowane potrzebom hufca szkolnego.

6. W liceach zawodowych i pedagogicznych pierwsze dwa lata p. w. według powyższego programu, trzeci rok program osobny zastosowany do specjalności fachowych.

MŁODZIEŻ ŻEŃSKA

CELE NAUCZANIA *

1. Wyrabianie poczucia podstawowych obowiązków obrony państwa.

2. Utrwalanie nabytych wiadomości z zakresu obrony kraju i praktyczne ich stosowanie.

3. Ćwiczenie sprawności technicznej w ratownictwie sanitarnym i obronie przeciwlotniczo-gazowej.

KLASA I

(2 godziny tygodniowo)

I. R a t o w n i c t w o: opatrywanie ran i uszkodzeń, aseptyka, antyseptyka, sterylizacja; krwotoki i ich opa-

* U w a g a: 1. Odnośne zarządzenie o obowiązkowym p. w. w liceach oraz regulamin hufców szkolnych wyjdą osobno.

nowanie; rany i ich opatrywanie, powikłania w gojeniu się ran, zgorzel, tęzec, rany zatrute; ratownictwo. Oparzenia, odmrożenia, zmarznięcie, stłuczenia, zmiążdżenia, zwichnięcia, złamanie kości, bandażowanie; zasypanie ziemią, uduszenie, utonięcie, zadławienie, omdlenie, wstrząs nerwowy, wstrząs mózgu, zapaść, udar słoneczny, ciepły, porażenie piorunem i prądem elektrycznym, udar mózgowy, atak epilepsji, atak szachu, ratownictwo; zatrucia: działanie, objawy, ratownictwo w zatruciach kwasami, zasadami, lekami, pokarmami, tlenkiem węgla; transport chorych i rannych bez noszy i z noszami, improwizowanie noszy; obsługa chorego, stosowanie okładów, baniek, mierzenie ciepłoty, badanie tętna, iniekcja zaskórna, podział i formy leków. Sposoby podawania, przechowywanie leków, apteczka.

II. Służba — służba sekcji ratowniczo-sanitarnej. Ideowe założenia programu: służba dla kraju; przysposobienie kobiet do obrony kraju — ogólne wiadomości o akcji państwowej i społecznej. Dziedziny pracy kobiecej na wypadek wojny. Wojskowa służba pomocnicza, świadczenia osobowe, ogólne wiadomości o organizacji armii w czasie pokoju, hierarchia wojskowa, bronie i służby, jednostki, władze; struktura osobowa wojska, stopnie, droga służbowa, przepisy dyscyplinarne — ćwiczenia porządkowe sekcji ratowniczo-sanitarnej szkolnej.

Sygnalizacja optyczna, telefon i telegraf. Umiejętność posługiwania się mapami wojskowymi i ogólna orientacja w terenie.

KLASA II

(2 godziny tygodniowo)

I. R a t o w n i c t w o: a) Obrona przeciwlotniczo-gazowa — ogólna charakterystyka napadu lotniczego na wnętrze kraju, stopień zagrożenia, bombardowanie dzienne i nocne; desanty lotnicze; środki walki stosowane przez lotnictwo. Środki o. p. l. czynne i bierne — ich charakterystyka.

Służba dozoru jako podstawa organizacji opl.; służba alarmowa. Samoobrona społeczna i służby wchodzące w zakres samoobrony (zasady organizacji i funkcjonowania). Organizacja opl. wnętrza kraju w miastach, osiedlach, budynkach; gazy bojowe: określenie, stężenie, lotność, trwałość; obłok gazowy i plama chemiczna; podział gazów bojowych: toksykologiczny i taktyczny, gazy bojowe duszące, trujące, drażniące, parzące. Wykrywanie gazów bojowych (w zależności od ich działania toksykologicznego). Dymy bojowe: dymy przesłaniające i napastliwe. Bojowe środki zapalające.

Obrona indywidualna filtracyjna — maska przeciwgazowa: budowa, wzory masek jedno i dwudrożnych. Maski polskie Nr 32: opis, — obrona indywidualna izolacyjna, aparat tlenowy, obrona przeciwpierytowa.

Obrona zbiorowa. Schron przeciwgazowy, zachowanie się w schronach; pomieszczenie uszczelnione; wybór lokalu, uszczelnienie, wyposażenie, zasady użycia, zachowanie się w pomieszczeniach uszczelnionych. Odkażanie z gazów bojowych fizyczne i chemiczne; za-

chowanie się ludności cywilnej, uświadomienie, dyscyplina społeczeństwa, zwalczanie propagandy nieprzyjacielskiej i akcji dywersyjnej. Zabezpieczenie żywności, paszy, wody i innych materiałów. Zabezpieczenie zwierząt. Zachowanie się podczas pogotowia przeciwlotniczego. Zachowanie się podczas alarmu i po odwołaniu alarmu lotniczego. Obrona prowizoryczna bez masek.

b) Ratownictwo przeciwgazowe: uszkodzenia spowodowane bojowymi środkami chemicznymi; ratownictwo zatrutych gazami bojowymi według poszczególnych grup toksykologicznych, utrzymane na poziomie ratownika nie lekarza; punkty ratowniczo-sanitarne, przychodnie i kąpieliska przeciwiperytowe, odkażalnie.

c) Organizacja ratownictwa sanitarnego oraz władz opl.: podstawy organizacji ratownictwa sanitarnego w opl. ludności cywilnej, organizacja władz państwowych opl. i ich kompetencje, organizacja L. O. P. P., P. C. K. i Zw. Str. Poż. i ich kompetencje.

II. S ł u ż b a: służba drużyny ratowniczo-sanitarnej, organizacja drużyny, służba porządkowa w drużynie; służba łączności, radio, umiejętność orientowania się w terenie za pomocą mapy, kompasu itd., znajomość takich środków samoobrony, jak krótka broń, jako też ogólna znajomość i obchodzenie się z bronią wojсковą. Sprawność alarmowa w obronie przeciwgazowej.

UWAGI

1. Hufiec szkolny stanowi zarazem stałe pogotowie obrony przeciwlotniczej i gazowej według specjalnych instrukcji.

2. Praca hufców szkolnych musi być w zakresie zagadnień obrony kraju programowo i metodycznie związana z innymi przedmiotami tak, by oba te działy tworzyły całość i ciągłość nauczania poprzez całą szkołę.

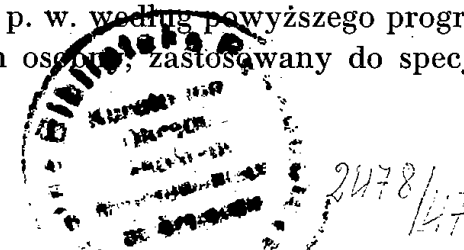
3. W całokształcie pracy hufców szkolnych poza dwoma godzinami normalnymi tygodniowo, obowiązują cztery ćwiczenia półdniowe w każdym roku i w każdej klasie. Przewidziany jest ochotniczy udział w obozach, organizowanych przez Organizację Przysposobienia Wojskowego Kobiet, w czasie wakacji między I a II klasą.

4. Odnośnie organizacji hufców szkolnych przewiduje się jako komendantkę nauczycielkę wychowania fizycznego, względnie zakontraktowaną instruktorkę Organizacji Przysposobienia Wojskowego Kobiet przy współdziałaniu lekarza szkolnego.

Program powyższy jest ogólny i orientacyjny; szczegółowe programy będą aktualizowane co roku.

5. Przysposobienie sportowe (gry i zabawy) tak pod względem organizacyjnym jak i programowym zostają podporządkowane potrzebom hufca szkolnego.

6. W liceach zawodowych i pedagogicznych pierwsze dwa lata p. w. według powyższego programu, trzeci rok program osobny, zastosowany do specjalności fachowych.

06/17/2

08/17

07/12

Skontrum 2007

PEDAGOGICZNA BIBLIOTEKA

RP 2478